

intimt Samkvem med dit Land gennem en ung Mand, af hvis Bekendtskab jeg har megen Fornøjelse. Jeg taler om en ung Ingeniør Sidenius, der, efter hvad han har fortalt mig, er en personlig Bekendt af dig, en mærkelig Naturbegavelse, af hvem den danske Nation vistnok har Lov til at vente sig noget ualmindeligt. Jeg har underholdt mig med ham et Par Gange og haft Lejlighed til at gøre mig bekendt med nogle Planer til en storstilet Anvendelse af Vind- og Bølgemotorer i Industriens Tjeneste, hvilke har interesseret mig meget. Jeg har sjælden truffet et Menneske, der besad en saa umiddelbar, frisk — men samtidigt rigtignok ganske uæstetisk — Opfattelse af Naturen og dens Fænomener. Jeg vil ikke paastaa, at hans Betragtningssmaade absolut tiltaler mig, men den hører vistnok Fremtiden til, og det hjælper da ikke at sukke. Hver Tid har sine Idealer; og naar jeg hører din unge Landsmand uden Svimmelhed eller Anfægtelser tumle med de dristigste Ideer til en Samfundsomskabelse, fremkaldt ved en stadig fuldkomnere Undertvingelse af Naturmagterne, synes jeg at se for mig en Prototype for det tyvende Aarhundredes tankemodige og handlestærke Menneske. — —«

Med brændende Kinder og bølgende Bryst havde Jakobe læst disse Linjer. Og da hændte der hende noget højst usædvanligt: hun faldt i Graad. Hun græd ikke alene af Glæde men — nok saa meget —